Lietas arhīva Nr. 1A/25/3270

Lieta Nr. /Numurs E/

Vidzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Alūksnē 2026. gada 17. aprīlī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Līga Supe,

rakstveida procesā izskatīja /Persona A/ sūdzību par Valsts policijas /Strukstūrvienība A/ priekšnieces /Persona B/ 2025.gada 1.oktobra lēmumu Nr./Numurs A/,ar kuru /Persona A/ saukts pie administratīvās atbildības par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa tilta asu slodzes summu no 10 līdz 20 procentiem (neieskaitot).

Aprakstošā daļa

[1] 2025. gada 8. augustā Valsts policijas /Struktūrvienība B/ vecākais inspektors /Persona C/ pieņēmis lēmumu Nr. /Numurs B/ par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu. /Persona A/ atzīts par pie atbildības saucamo personu un sodīts, piemērojot administratīvo sodu – naudas sodu 105 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 525*euro*.

Lēmumā norādīts, ka /Datums A/plkst. 23.30 /Persona A/ vadīja transportlīdzekli /TL Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs A/, kas bija sakabē ar piekabi /Nosaukums D/, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs B/, /Administratīvā pārkāpuma vieta A/. Veicot autopārvadājumu kontroli Brīvības gatvē 449, konstatēts kravas komercpārvadājums (Pavadzīme Nr. /Numurs C/), /Nosaukums A/ uzdevumā, pēc kā, Brīvības gatvē 449, 2025. gada 8. augustā plkst. 00.11 veicot transportlīdzekļa sastāva faktiskās masas kontroli ar pārvietojamiem automātiskiem autotransporta svariem “HAENNI WL-108” (svaru plātņu Nr.857, Nr.856), tika konstatēts, ka mehāniskā transportlīdzekļa divasu tilta asu slodzes summa ir 23 250 kg. Pēc pieļaujamās kļūdas (+/-5%) atrēķināšanas, konstatēts, ka mehāniskā transportlīdzekļa divasu tilta asu slodzes summa ir 22 087,5 kg. Izmērot mehāniskā transportlīdzekļa /TL Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru/Reģistrācijas numurs A/ divasu tilta attālumu starp asīm ar mērlenti “STANLEY”(Nr.70140; verifikācijas uzlīmes Nr.081794), tika konstatēts, ka attālums starp asīm ir 1,37 m. Tādējādi mehāniskā transportlīdzekļa /TL Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru/Reģistrācijas numurs A/ divasu tilta asu slodzes summa (18 000 kg) pārsniegta par 4 087,5 kg, kas atbilstoši ir 22,71 procents. Tādējādi pārkāpts Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 “Ceļu satiksmes noteikumi”(turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi)194. punkts un minēto noteikumu 2. pielikuma 10.1.3. punkts, par ko atbildība paredzēta Autopārvadājumu likuma 54. panta deviņpadsmitajā daļā.

Tāpat lēmumā norādīts, ka transportlīdzekļa valdītājs (pārvadātājs) nav darījis visu nepieciešamo, lai ceļu satiksmē netiktu izmantots viņa lietošanā esošais transportlīdzeklis, uz kuru attiecas aizliegums piedalīties ceļu satiksmē, līdz ar to /Nosaukums A/ ir atbildīga par izdarīto pārkāpumu.

[2] Valsts policijas /Struktūrvienība B/ priekšnieks/Persona D/(turpmāk – amatpersona), pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 116. panta 2. punktu un 174. panta pirmās daļas 2. punktu,2025. gada 20. augustā pieņēmis lēmumu Nr./Numurs D/ atcelt 2025. gada 8. augusta lēmumu Nr. /Numurs B/ par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu un nolēmis sodīt pie atbildības saucamo personu /Persona A/ piemērojot viņam administratīvo sodu – naudas sodu 36 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 180*euro*.

Lēmumā norādīts, ka amatpersona 2025. gada 19. augustā administratīvā pārkāpuma lietā Nr. /Numurs E/konstatēja pārrakstīšanās kļūdu. Proti, pieņemot lēmumu par soda piemērošanu pie administratīvās atbildības saucamajai personai /Nosaukums A/lietā Nr./Numurs F/ tika konstatēts, ka mehāniskais transportlīdzeklis/TL Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru/Reģistrācijas numurs A/ atbilst Ceļu satiksmes noteikumu 2. pielikuma 10.1.4. punktam. Līdz ar to minētā transportlīdzekļa pieļaujamā divasu tilta asu slodzes summa ir 19 000 kg. Veicot atkārtotus aprēķinus konstatēts, ka transportlīdzekļa divasu tilta asu slodzes summa pārsniegta par 3 087,5 kg jeb 16,25 procentiem. Par šādu pārkāpumu atbildība paredzēta Autopārvadājuma likuma 54. panta astoņpadsmitajā daļā.

[3]Valsts policijas/Strukstūrvienība A/ priekšniece/Persona B/(turpmāk – augstāka amatpersona) ar 2025. gada 1. oktobra lēmumuNr. /Numurs A/amatpersonas 2025. gada 20.augusta lēmumu atstājusi negrozītu, bet /Persona A/ sūdzību noraidījusi.

[4] /Persona A/ iesniedzis Vidzemes rajona tiesai sūdzību, kurā lūdzis atceltaugstākas amatpersonas2025. gada 1. oktobra lēmumu Nr. /Numurs A/ un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt augstākas amatpersonas lēmumam, pārsūdz to pilnā apmērā. Tāpatnepiekrīt2025. gada 8. augusta lēmumā Nr./Numurs B/ norādītajiem faktiskajiem apstākļiem. Uzskata, ka tie noveduši pie neprecīziem un nepatiesiem mērījumu rezultātiem, kurus nevar izmantot kā pierādījumus, lai viņu sauktu pie administratīvās atbildības, jo nav pārsniedzis pieļaujamo divasu tilta ass slodzes summu. Svēršanas vietā izteicis pretenzijas par attiecīgās vietas atbilstību ass slodzes mērījumu veikšanai, jo tā bijusi ļoti slīpa uz nomales pusi un arī braukšanas virzienā, bet inspektors /Persona C/ viņa ieteikumus un norādījumus neņēmis vērā. Veiktajiem mērījumiem nepiekritis, jo tie būtiski atšķīrušies no automašīnas borta kompjūtera uzrādītajām slodzēm. Lūdzis inspektoru veikt atkārtotu mērījumu, lai objektīvi noskaidrotu, kāpēc inspektora uzrādītie mērījumi ļoti būtiski atšķiras no automašīnas borta kompjūterā uzrādīto dzenošo asu slodzes mērījumiem. Inspektors lūgumu neņēmis vērā un atkārtotu mērījumu neveicis.

Augstāka amatpersona norādījusi uz Ministru kabineta 2011. gada 24. maija noteikumu Nr. 411 “Autopārvadājumu kontroles un īstenošanas kārtība” 8. punkta 8.1 apakšpunktu. Sūdzības iesniedzējs paudis viedokli, kanoteikumu izpratnē par piemērotu vietu netiek uzskatīts, ka kontrole tiek veikta noteikumos minētajās vietās, bet gan vietās, kuras ir un var tikt uzskatītas par tādām un tās var atrasties noteikumos noteiktajās teritorijās.

Augstāka amatpersona atzinusi, ka saskaņā ar “HAENNI WL-108” svaru lietošanas instrukciju, portatīvie auto svari “HAENNI WL-108” var tikt lietoti līdz 5 % virsmas slīpumam gareniskā virzienā. Lēmumā norādīts, ka mērījumu vietai ir jābūt nolīmeņotai (maksimāli 0,5 %) gareniskā virzienā, maksimālais pieļaujamais slīpums ir 5% šķērsvirzienā. Visas asis, kuras jālīmeņo, automātiski tiek pielīdzinātas svaru līmenim.

Sūdzības iesniedzējspirms svaru kontroles veikšanas inspektoram /Persona C/ teicis, ka attiecīgā vieta nav piemērota faktiskās masas un asu slodzes noteikšanai, jo ceļa virsma ir ļoti slīpa uz nomales pusi, kā arī braukšanas virzienā ir ļoti stāvs ceļa virsmas kritums. Tādējādi no paša sākuma pastāv strīds par to, ka attiecīgā vieta, kur notika asu slodzes noteikšana (svēršana) nav uzskatāma par atbilstošu saskaņā ar pārvietojamo automātisko auto transporta svaru “HAENNI WL-108” lietošanas instrukciju, respektīvi, mērījumu vieta nav bijusi nolīmeņota.

Sūdzības iesniedzējs paudis uzskatu, ka uz viņa iebildumiem par vietas atbilstību lietošanas instrukcijā noteiktajiem atbilstības kritērijiem inspektors nav ņēmis vērā automātisko autotransporta svaru “HAENNI WL-108” lietošanas instrukcijā noteikto, ka mērījumu vietai ir jābūt nolīmeņotai (maksimāli 0,5 %) gareniskā virzienā, maksimālaispieļaujamais slīpums ir 5% šķērsvirzienā. Visas asis, kuras jālīmeņo, tiek pielīdzinātas

svaru līmenim.Svaru lietošanas instrukcijā noteikto prasību neievērošanu apstiprina lietai pievienotie materiāli un inspektora /Persona C/ norādītais pirms svēršanas procedūras, ka attiecīgajā vietā slīpums nav lielāks par 5 %.

Augstāka amatpersona savā lēmumā norāda, ka svaru ražotājs ir paredzējis, ka svēršanas vietas nebūs pilnībā līdzenas un svari var tikt lietoti līdz 5% slīpumā,tāpēc no mērījuma tiek atņemti 5% iespējamā kļūda. Konkrētajā gadījumā svēršanas vieta iestādes ieskatā bijusi pietiekami līdzena, kas nerada šaubas ceļa seguma kvalitātes vai specifikas izraisītām iespējamām mērījumu kļūdām. Sūdzības iesniedzēja ieskatā lietā nav neviena objektīva pierādījuma, kurš apliecinātu, ka mērījumu vieta ir tikusi nolīmeņota, slīpums gareniskā virzienā nepārsniedz 0,5 %, šķērsvirzienā 5 %. Vietas slīpums nevar tikt pierādīts ar inspektoru dienesta ziņojumiem, slīpumu garenvirzienā un šķērsvirzienā var noteikt ar attiecīgiem mērījumiem, kas konkrētajā gadījumā, pastāvot strīdam par vietas slīpuma atbilstību, netika veikti. No lietas materiāliem un pierādījumiem nav secināms, ka svēršanas procedūras gaitā sveramā transportlīdzekļa sastāva visas asisir tikušas nolīmeņotas un pielīdzinātas svaru līmenim, kā rezultātā ir iegūti nepatiesi mērījumu rezultāti.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka konkrētajā lietā policijas darbinieki nav konstatējuši slīpumu, kas būtu virs 5% un veiktu neprecīzus mērījumus. No minētā esot secināms, ka inspektori nav vērtējuši virsmas slīpumu garenvirzienā. Arī no lēmuma neesot secināms, ka veicot svēršanas procedūru šī prasība būtu ievērota. Lietā neesot neviena objektīva pierādījuma, kas apstiprinātu slīpuma atbilstību šķērsvirzienā un garenvirzienā auto transporta svaru “HAENNI WL-108” lietošanas instrukcijā noteiktajām prasībām

Augstāka amatpersona savā lēmumā norādījusi, ka no lietā esošajiem materiāliem izriet, ka svēršanai izmantoti pārvietojamie neautomātiskie autotransporta svari “HAENNI WL-108”, kas atbilst 1997. gada 27. februāra likuma “Par mērījumu vienotību” un Ministru Kabineta 2006. gada 5. decembra noteikumu Nr. 981 “Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm” prasībām, par ko izsniegti atkārtotās verificēšanas sertifikāti Nr. M0456V25 un Nr. M0455V25 (abi sertifikāti derīgi līdz 2026. gada 9. februārim). Savukārt amatpersona lēmumā Nr./Numurs D/ un inspektors lēmumā Nr./Numurs B/ norādījuši, ka 2025. gada 8. augustā transportlīdzekļa sastāva faktiskās masas kontrole veikta ar pārvietojamiem automātiskiemauto transporta svariem “HAENNI WL-108” (svaru plātņu Nr. 857, Nr. 856).

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt augstākas amatpersonas secinātajam, ka viņa priekšstats par transportlīdzekļa svēršanas procedūru vai tā rezultātiem ir tikai viņa subjektīvais viedoklis, kas nav par pamatu lēmuma atcelšanai un lietā nav konstatējami apstākļi, kas norādītu uz to, ka svēršanas procedūrā bija pieļautas kļūdas, kas būtu par pamatu mērījuma atzīšanai par prettiesisku.

Sūdzības iesniedzējs atsaucies uz Ministru kabineta 2011. gada 24. maija noteikumu Nr. 411 “Autopārvadājumu kontroles un īstenošanas kārtība” 8. punkta 8.1. apakšpunktu, kurš paredz, ka Valsts policija ir tiesīga veikt transportlīdzekļa faktiskās masas kontroli ar autotransporta svariem, kas verificēti atbilstoši normatīvajiem aktiem par neautomātisko svaru atbilstībasnovērtēšanu.Paudis uzskatu, ka svēršanas procedūrā ir pieļautas kļūdas, kas ir par pamatu mērījuma atzīšanai par prettiesisku.

Sūdzības iesniedzējs kategoriski nepiekrīt pārsūdzētajā lēmumā norādītajam attiecībā par atkārtotu svara mērījumu uz asīm veikšanu. Lēmumā norādīts, ka atbilstoši ziņojumā norādītājam, kā arī lietā esošajiem videoierakstiem, policijas darbinieks neatteicis veikt atkārtotu svēršanu, bet gan iebildis veikt svēršanu noāķējot piekabi.

Sūdzības iesniedzējs pirms svēršanas procedūras inspektoram /Persona C/ norādījis, ka inspektoru izvēlētā vieta svēršanas procedūras veikšanai ir ļoti slīpa un attiecīgajā vietā nedrīkst veikt svēršanas procedūra. Papildus norādījis, ka viņam drīz beigsies automašīnas vadīšanas un kopējais darba laiks, tāpēc lūdzis inspektoru doties uz citu svēršanas procedūrai atbilstošu vietu, kā arī vietu, kur pēc kontroles veikšanas varēšot pavadīt savu ikdienas atpūtu. Uz minētajiem lūgumiem inspektors /Persona C/nereaģējis un norādījis, ka kontroles vieta ir atbilstošaun nav nekādu šķēršļu svēršanas procedūras veikšanai lejupceļā uz slīpas brauktuves nomales. Pēc svēršanas procedūras veikšanas izteicis iebildumus par veiktajiem mērījumiem un lūdzis inspektoru veikt atkārtotu svēršanas procedūru. Inspektors atteiciesveikt atkārtotus mērījumus. Pēc kāda laika notikuma vietā ieradies uzņēmuma /Nosaukums A/ pārstāvis, kurš arī lūdzis veikt atkārtotu svēršanas procedūru. Inspektori teikuši, ka mērījums esot veikts un atkārtotu mērījumu neveiks. Pēc ilgas diskusijas ar inspektoru/Persona C/, kurš izmantojot dienesta stāvokli, pēc vadīšanas un kopējā darba laika beigām, viņam pieprasījis nogādāt transportlīdzekli uz muitas svariem, lai veiktu atkārtotu svēršanas procedūra. Inspektoram norādījis, ka vadītājs nedrīkstatkāpties no transportlīdzekļa vadīšanas reglamentējošo tiesību normu prasībām, tāpēc tālāk

transportlīdzekli bez ikdienas atpūtas veikšanas nevadīs. Inspektors izmantojot savu ļaunprātību un dienesta stāvokli mudinājis pārkāpt tiesību normas un turpināt vadīt transportlīdzekli, pretēji sūdzības iesniedzēju saukšot pie atbildības par nepakļaušanos viņa likumīgajām prasībām. Inspektoram norādījis, ka transportlīdzekli nevadīšot un, ka inspektora prasība pārkāpt ikdienas darba režīmu nav likumīga. Uzņēmuma pārstāvis norādījis, ka, ja pastāv likumīga prasība, tad ņemot vērā apstākli, ka vadītāja attiecīgās dienas darba laiks jau ir iztecējis, tad transportlīdzekli var nodot inspektoriem, bet inspektori transportlīdzekli nepārņēmuši savā vadībā un nekādas turpmākās darbības neveikuši.

Tāpat sūdzībā norādīts, ka neatbilst patiesībai augstākas amatpersonas lēmumā minētais, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka policijas darbinieks ir tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai ir kļūdījies attiecībā uz izklāstītajiem faktiem.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka uzsākot administratīvā pārkāpuma procesu inspektors /Persona C/ sākotnēji pieļāvis būtisku administratīvā pārkāpuma kvalifikācijas kļūdu. Pieņemot lēmumu par soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr./Numurs F/, pamatojoties uz pārrakstīšanās kļūdu,veicot aprēķinus piemērojis Ceļu satiksmes noteikumu 194. punktu un minēto noteikumu 2. pielikuma 10.1.3. punktu, aprēķinus veicis uz pieļaujamo divasu tilta asu slodzes summu 18 000 kg, bet pārbaudot transportlīdzekļa sastāva atbilstību šo pašu noteikumu 10.1.4. punktam, konstatēts, ka transportlīdzeklis atbilst šiem noteikumiem un pieļaujamā divasu tilta asu slodzes summa ir 19 000 kg, un aprēķināts pārsvars par 16,25 procentiem. Iepriekšminētie fakti neapstiprinot inspektora /Persona C/ atzīto pārrakstīšanās kļūdu, jo veicot transportlīdzekļa faktiskās masas kontroli un uzsākot administratīvā pārkāpuma procesu lietā Nr. /Numurs E/ inspektors nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējis visus lietas apstākļus un pieņēmis prettiesisku lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

[5] 2026. gada 27. martā tiesā saņemts Valsts policijas priekšnieka vietnieka /Persona E/ paskaidrojums, kurā norādīts, ka izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, konstatēts, ka svēršanai tikuši izmantoti neautomātiskie svari “HAENNI WL 108” (svaru plātne Nr.856 un svaru plātne Nr.857), nevis automātiskie svari, kā tas norādīts administratīvā pārkāpuma lietas Nr. /Numurs E/ pārkāpuma būtībā. Norādīts, ka pieļautā pārrakstīšanās kļūda nevar ietekmēt lēmuma būtību, jo minētais nepadara notikumu par nebijušu. Minētā situācija nav ietekmējusi ne sūdzības iesniedzēja pieļautā administratīvā pārkāpuma kvalifikāciju, ne soda noteikšanu, ne citādāk būtiski aizskārusi viņam Administratīvās atbildības likuma 41. pantā piešķirtās tiesības, tiesības uz efektīvu un taisnīgu administratīvā pārkāpuma procesu.

Secināts, ka svēršanai izmantotie neautomātiskie autotransporta svari atbilst normatīvo aktu prasībām un objektīva mērījuma rezultātu apšaubīt nav pamata, tādējādi lietā nav konstatējami apstākļi, kuru dēļ mērījuma rezultāti būtu atzīstami par prettiesiskiem. Tāpat secināts, ka /Persona A/ sūdzībā norādītie apstākļi nepierāda izdarītā pārkāpuma neesību, līdz ar to nav tiesiska pamata atcelt augstākas amatpersonas 2025. gada 1. oktobra lēmumu Nr./Numurs A/.

[6] Tiesā nav saņemti lietas dalībnieku iebildumi pret sūdzības izskatīšanu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7]Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka /Persona A/sūdzība ir noraidāma un atstājams negrozītsValsts policijas /Strukstūrvienība A/ priekšnieces/Persona B/ 2025. gada 1. oktobra lēmums Nr. /Numurs A/.

[8] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 48. pantu administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 178. panta pirmajai daļai administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

[9] Tiesa konstatē, ka augstāka amatpersona pareizi novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus un pamatoti noraidījusi /Persona A/ sūdzību. Augstākas amatpersonas lēmumā sniegtā motivācija ir pietiekama.

Tiesa konstatē, ka iestāde nav pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, kuru dēļ iestādes lēmums būtu atceļams.

[10] Tiesa secina, ka /Persona A/ augstākas amatpersonas lēmumu pārsūdzējis pilnā apmērā.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 5. panta pirmajai daļai administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldības saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

[11] /Persona A/2025. gada 20. augustā saukts pie administratīvās atbildības par /Datums A/ pulksten 23.30 izdarīto pārkāpumu, par Ceļu satiksmes noteikumu 194. punkta un minēto noteikumu 2. pielikuma 10.1.4. punkta prasību neievērošanu, par ko atbildība paredzētaAutopārvadājumu likuma 54. panta astoņpadsmitajā daļā.

[12] Saskaņā ar Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 “Ceļu satiksmes noteikumi” 2. pielikuma “Pieļaujamie transportlīdzekļu (transportlīdzekļu sastāvu) gabarīti (ar kravu vai bez tās), faktiskā masa un ass slodze” 10.1.4. punktu divasu tilta asu slodzes summa mehāniskajiem transportlīdzekļiem, ja starpasu attālums ir 1,3 m un lielāks, bet mazāks par 1,8 m, un ja dzenošajai asij ir dubultriteņi un pneimatisks vai tam pielīdzināms atsperojums vai ja abām dzenošajām asīm ir dubultriteņi un katras ass slodze nepārsniedz 9,5 t pieļaujamā faktiskā masa ir 19 t.

Autopārvadājumu likuma 54. panta astoņpadsmitajā daļā paredzēta atbildība par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa pieļaujamo ass slodzi no 10 līdz 20 procentiem (neieskaitot).

Saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 1. panta 4. punktu autopārvadājums ir jebkura autotransporta līdzekļa pārvietošanās pa ceļu, pārvadājot pasažierus vai kravu.

[13] Lietā nav strīda par to,ka /Datums A/ plkst. 23.30/Persona A/vadīja transportlīdzekli /TL Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru/Reģistrācijas numurs A/, kas bija sakabē ar piekabi /Nosaukums D/, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs B/, /Administratīvā pārkāpuma vieta A/. 2025.gada 8.augustā plkst. 00.11,Brīvības gatvē 449, Rīgā, veicot transportlīdzekļa sastāva faktiskās masas kontroli ar pārvietojamiem auto transporta svariem “HAENNI WL-108”(svaru plātņu Nr.857, Nr.856), tika konstatēts, ka mehāniskā transportlīdzekļa divasu tilta asu slodzes summa ir 23 250 kg. Pēc pieļaujamās kļūdas (+/-5%) atrēķināšanas, konstatēts, ka mehāniskā transportlīdzekļa divasu tilta asu slodzes summa ir 22 087,5 kg. Izmērot mehāniskā transportlīdzekļa /TL Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru/Reģistrācijas numurs A/ divasu tilta attālumu starp asīm ar mērlenti “STANLEY” (Nr.70140; verifikācijas uzlīmes Nr.081794), tika konstatēts, ka attālums starp asīm ir 1,37 m. Konstatēts, ka minētā transportlīdzekļa divasu tilta asu slodzes summa pārsniegta par 3 087,5 kg jeb 16,25 procentiem.

/Persona A/ apstrīd veikto mērījumu atbilstību normatīvajos aktos noteiktajam un mērījumu rezultāta atbilstību faktiskajiem apstākļiem.

Administratīvās atbildības likuma 90. panta pirmā daļa noteic,ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā. Savukārt minētā panta trešā daļa noteic, ka bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu ir uzskatāmas tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona, ja vien administratīvā pārkāpuma procesā netiek pierādīts pretējais.

Lietā atrodas /Persona A//Datums A/ paskaidrojums, kurā norādīts, ka viņš vadījis transportlīdzekli /TL Marka A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, ar piekabi /Nosaukums D/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs B/, no /Ceļa posms A/ ar kravu. Transportlīdzeklim tikusi veikta svara kontrole. Būtiski atšķīries mērījums kreisajai pusei, jo uz labo pusi bijis slīpums. Veicot mērījumu, automašīna nestāvējusi uz vietas un ripojusi uz aizmuguri, tikuši izmantoti ķīļi, lai automašīna neripotu. Tikusi ietekmēta mērījuma objektivitāte. Automašīna tikusi svērta kopā ar piekabi, neatāķējot, kā rezultātā nepiekrītot veiktajam mērījumam.

No /Datums A/ pavadzīmes Nr./Numurs C/ izriet, ka transportlīdzekļa vadītājs /Persona A/ ar transportlīdzekli, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, /Reģistrācijas numurs B/, no /Ceļa posms B/ pārvietoja apses papīrmalku 38 m^3.

2025. gada 23. septembra Valsts policijas /Struktūrvienība B/ vecākā inspektora/Persona C/ziņojumā fiksētas ziņas par to, ka /Datums A/ pildot dienesta pienākumus, kopā ar inspektoru/Persona F/, Rīgā Brīvības gatvē veicot autopārvadājuma kontroli uz autoceļiem, ap plkst. 23.30 apturējuši transportlīdzeklis /TL Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru/Reģistrācijas numurs A/, kas bijis sakabē ar piekabi /Nosaukums D/, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs B/. Vizuāli aplūkojot transportlīdzekli bijis redzams, ka transportlīdzekļa faktiskā masa un asu slodzes summa, iespējams, ir pārsniegta, ņemot vērā transportlīdzekļa kravas apjomu un kravas sastāvu. Ticis noskaidrots, ka transportlīdzekļa vadītāja ir /Persona A/un pārvadātājs /Nosaukums A/. Transportlīdzekļa vadītājs pie faktiskās masas pārbaudes iebildis, ka svēršanas vieta ir pārāk slīpa, lai veiktu faktiskās masas pārbaudi. Uz ko transportlīdzekļa vadītājam ticis norādīts, ka konkrētā svēršanas vieta nebūt nav tuvu 5 % (5 metru kāpums uz 100 kilometriem) slīpumam, kā tas ir norādīts lietošanas instrukcijā. Tādējādi, šādi iebildumi nav ņemti vērā, norādot uz konkrētās vietas slīpuma neesamību un to, ka šī svēršanas vieta atbilst Autotransporta svaru HAENNIInstruments AG WL-108 lietošanas instrukcijai. Veicot transportlīdzekļa sastāva faktiskās masas kontroli konstatēts, ka divasu tilta asu slodzes summa (18 000 kg) pārsniegta par 4 087,5 kg jeb 22,71 procentu. Faktiskās masas mērījumi ir precīzi un atspoguļoti “HAENNI WL-108” svaru kontroles aktā un nav nepieciešams veikt atkārtotu mērījumu.

[14] Tāpat ziņojumā norādīts, ka lietā konstatēta pārrakstīšanās kļūda piemērojot normatīvo aktu, proti, Ceļu satiksmes noteikumu 194. punktu un minēto noteikumu 2. pielikuma 10.1.3. punktu.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lietas faktiskie apstākļi neapstiprina inspektora /Persona C/ atzīto pārrakstīšanās kļūdu, bet to, ka veicot transportlīdzekļa faktiskās masas kontroli un uzsākot administratīvā pārkāpuma procesu lietā Nr./Numurs E/ inspektors nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējis visus lietas apstākļus un pieņēmis prettiesisku lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Administratīvās atbildības likuma 174. panta pirmās daļas 2. punkts un otrā daļa paredz, ka augstāka amatpersona pēc savas iniciatīvas var atcelt amatpersonas pieņemto lēmumu, ja tas ir prettiesisks. Atceļot lēmumu, augstāka amatpersona pieņem jaunu lēmumu par soda piemērošanu. Šā panta pirmās daļas 2. punktā paredzētais lēmums nedrīkst būt pie atbildības saucamajai personai nelabvēlīgāks.

No minētā izriet, ka augstākas amatpersonas uzdevums ir likumā paredzētajos gadījumos labot amatpersonas pieļautās kļūdas vai nepilnības sākotnējā lēmumā, atceļot prettiesiskus amatpersonu lēmumus.

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 116. panta 2. punktu un 174. panta pirmās daļas 2. punktu,Valsts policijas /Struktūrvienība B/ priekšnieks/Persona D/ ar 2025. gada 20. augusta lēmumu Nr./Numurs D/ atcēlis 2025. gada 8. augusta lēmumu Nr. /Numurs B/. Pārkāpums pārkvalificēts pēc Autopārvadājumu likuma 54. panta astoņpadsmitās daļas un pie atbildības saucamā persona /Persona A/ sodīts ar administratīvo sodu – naudas sodu.

Tiesai nav šaubu par to, ka administratīvais pārkāpums pareizi kvalificēts kā Autopārvadājumu likuma 54. panta astoņpadsmitās daļas pārkāpums.

[15] Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, uzskata, ka vieta, kur notika asu slodzes noteikšana (svēršana) nav atbilstošaslodzes mērījumu veikšanai, jo tā bijusi ļoti slīpa uz nomales pusi un arī braukšanas virzienā. Vieta nav bijusi nolīmeņota.

Izvērtējot lietas materiālos esošos audio-video ierakstus no policijas darbinieka ķermeņa kameras, kas veikti kontroles un lēmuma par procesa uzsākšanu pieņemšanas laikā, tiesai nerodas šaubas par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem.

Lietā atrodas Atkārtotas verificēšanas sertifikāts Nr. M0456V25un Atkārtotas verificēšanas sertifikāts Nr. M0455V25, kas apliecina svēršanā izmantoto autotransporta svaru “HAENNI” verificēšanu.

Tāpat lietā atrodas Atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr. GMV41-233, kas apliecina mērlentes, ar kuru veikta attāluma starp asīm mērīšana.

Turklāt lietā atrodas 2024. gada 21.novembra sertifikāti, kas apliecina, ka Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības vadības biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas darbinieki /Persona C/ un /Persona F/ ir speciāli apmācīti darbam ar WL108 autotransporta svariem HAENNI.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2011. gada 24. maija noteikumu Nr. 411 “Autopārvadājumu kontroles organizēšanas un īstenošanas kārtība” 8.1. punktu Valsts policija apturēto transportlīdzekli novirza uz autoceļa tuvumā esošām piemērotām vietām (piemēram, stāvlaukumiem, degvielas uzpildes staciju teritorijām, kravas iekraušanas un izkraušanas laukumiem) transportlīdzekļa faktiskās masas kontrolei (svēršanai) ar autotransporta svariem, kas verificēti atbilstoši normatīvajiem aktiem par neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanu.

No minētās tiesību normas izriet, ka precīzu transportlīdzekļa faktisko masu iespējams noteikt tikai ar svēršanas metodi. Kontrolējošās iestādes pienākums ir nodrošināt transportlīdzekļa faktiskās masas un asu slodzes pārbaudei (svēršanai) derīgu (verificētu) un atbilstošu mērierīci.

[15.1] No lietā esošajiem fotoattēliem redzams, ka transportlīdzekļa svēršanai ir izvēlēta atbilstoša vieta – asfaltbetona seguma braukšanas josla ar vienmērīgu, līdzenu virsmu. Kā arī no lietas materiāliem redzams, ka veicot mērījumu aprēķinu ir piemērota maksimālā autotransporta svaru “HAENNI WL108” ražotāja noteiktā iespējamā svēršanas kļūda 5%, kas pilnībā izslēdz šaubas par svēršanas procesā iegūto rezultātu tiesiskumu.

Tiesai nerodas šaubas par Valsts policijas /Struktūrvienība B/ vecākā inspektora/Persona C/ veiktās svēršanas atbilstību normatīvajiem aktiem un veikto mērījumu atbilstībai faktiskajai asu slodzei.

[15.2] Tiesa pievienojas augstākas amatpersonas lēmumā secinātajam, ka lietā nav konstatējami apstākļi, kas norādītu uz to, ka svēršanas procedūrā pieļautas kļūdas, kas būtu par pamatu mērījuma atzīšanai par prettiesisku. Turklāt lietā nav konstatējami fakti, kas liecinātu par svaru nepareizu darbību.

Pretēji sūdzības iesniedzēja viedoklim, tiesa atzīst, ka Valsts policijas darbinieki ir objektīvi vērtējuši lietā esošos pierādījumus, jo nekonstatē apstākļus, kas liecinātu, ka policijas darbinieki bija vai ir tieši vai netieši ieinteresēti lietas iznākumā personīgu vai kādu citu motīvu dēļ.

[15.3] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādīto, kaaugstāka amatpersonas lēmumā norādīts, ka svēršanai izmantoti pārvietojamie neautomātiskie autotransporta svari “HAENNI WL-108”, bet amatpersonas un inspektora lēmumā norādīts, ka transportlīdzekļa sastāva faktiskās masas kontrole veikta ar pārvietojamiem automātiskiemautotransporta svariem “HAENNI WL-108”, tiesa secina, ka šajā gadījumā lietā konstatētās dokumentu sastādīšanas nepilnības neietekmē lietas faktiskos apstākļus, kā arī iegūto pierādījumu ticamību, pieļaujamību un attiecināmību.

Tiesas pienākums ir argumentēt spriedumu, bet tai nav pienākums detalizēti spriedumā atrunāt jebkuru sūdzības iesniedzēja argumentu vai viedokli, bet gan tikai tos, kurus tā uzskata par nozīmīgiem konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā no tiesību viedokļa.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 94. pantu amatpersona, augstāka amatpersona un tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[16] Tiesa secina, ka iestāde pareizi konstatējusi, ka /Datums A/ plkst. 23.30/Persona A/vadīja transportlīdzekli /TL Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru/Reģistrācijas numurs A/, sakabē ar piekabi /Nosaukums D/, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs B/, /Administratīvā pārkāpuma vieta A/. Pēc pieļaujamās kļūdas (+/-5%) atrēķināšanas, konstatēts, ka mehāniskā transportlīdzekļa divasu tilta asu slodzes summa ir 22 087,5 kg. Attālums starp asīm ir 1,37 m. Tādējādi mehāniskā transportlīdzekļa/TL Marka A/ divasu tilta asu slodzes summa pārsniegta par 3 087,5 kg jeb 16,25 procentiem.

Tiesa uzskata, ka ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem pierādījumiem to kopumā ir pierādīts /Persona A/ vainīgums konkrētajā administratīvajā pārkāpumā.

[17] Saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 54. panta astoņpadsmito daļu par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa pieļaujamo ass slodzi no 10 līdz 20 procentiem (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit sešām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, (..).

Tiesa konstatē, ka /Persona A/ sodīts ar naudas sodu 36 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 180*euro*.

Tiesa secina, ka /Persona A/ piemērots naudas sods Autopārvadājumu likuma 54. panta astoņpadsmitās daļas sankcijā paredzētā soda minimālajā apmērā.

[18] Pārbaudījusi augstākas amatpersonas lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētā lēmuma saturs liecina par lietas faktisko apstākļu izvērtējumu.

Tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz jauniem apstākļiem, kuri nav tikuši vērtēti augstākas amatpersonas lēmumā.

[19] Fakts, ka sūdzības iesniedzējs par izdarīto pārkāpumu pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu augstākas amatpersonas lēmumu.

[20] Tiesa atzīst, kaValsts policijas /Strukstūrvienība A/ priekšnieces/Persona B/ 2025. gada 1. oktobra lēmums Nr./Numurs A/ir tiesisks un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā norādīto un pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 224.-228., 243. pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītuValsts policijas /Strukstūrvienība A/ priekšnieces/Persona B/ 2025. gada 1. oktobra lēmumu Nr./Numurs A/,bet /Persona A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā, 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas – 2026. gada 17. aprīļa.

Tiesnese L. Supe

Dokuments parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu